

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Heleny Nutilové a soudkyně JUDr. Terezy Kučerové a soudce Mgr. et Mgr. Bc. Petra Jiříka ve věci

žalobce: **X, IČO X**
bytem X
zastoupeného Karlem Hůzlem, advokátem
se sídlem Velké náměstí 143, 386 01 Strakonice

proti

žalovanému: Odvolací **finanční ředitelství**
se sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 3. 2023 č. j. 8947/23/5000-10611-712244

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobou doručenu krajskému soudu v Českých Budějovicích dne 25. 4. 2023 se žalobce domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 3. 2023 č. j. 8947/23/5000-10611-712244 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzena rozhodnutí Specializovaného finančního úřadu („správce daně“) č. j. 703362/22/4300-13823-703291, č. j. 70370/22/4300-13823-703291, č. j. 70380/22/4300-13823-703291, č. j. 70425/22/4300-13823-703291 a č. j. 70458/22/4300-13823-703291. Platebními výměry ze dne 11. 4. 2022 byla žalobci doměřena daň z hazardních her dle pomůcek, a to v souvislosti s provozováním hazardní hry bez platného povolení, za zdaňovací období první až čtvrté čtvrtletí roku 2018 a první čtvrtletí roku 2019 a současně bylo žalobci stanoveno penále.

II. Shrnutí žaloby

2. Žalobce navrhuje napadené rozhodnutí žalovaného zrušit a věc mu vrátit k dalšímu řízení. Namítá, že nikdy technické hry neprovozoval, nemohl se tak stát poplatníkem daně z hazardních her a nevznikla mu tudíž ani povinnost podat daňové přiznání k této dani. Jelikož žalobce hazardní hry neprovozoval, nenaplnil tak podmínky stanovené v § 5 zákona č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách, Žalobce pronajal nebytové prostory, kde bylo umístěno hrací zařízení, a to na základě smlouvy, pročež pronajatý prostor byl oddělený od další provozovny. Při uzavírání smlouvy byl informován o tom, že se jedná o legální činnost, což vyplývalo i ze znaleckého posudku, a že provozovatel příjmy zdaňuje. Měl za to, že se o protizákonný provoz těchto zařízení bez příslušného povolení nejedná, což vyplývalo i z webových stránek provozovatele. Žalobce provozoval servisní práce na základě samostatné smlouvy jako subdodavatel. Má za to, že bylo nesprávně aplikováno ustanovení § 5 zákona č. 186/2016 Sb. o hazardních hrách v případě uzavření nájemní smlouvy. Nelze usuzovat o zapojení žalobce do provozování nepovolené hazardní hry. Nájemní smlouva byla žalobcem uzavřena s vědomím, že se jedná o legální, a nikoliv o protizákonnou činnost. Proto se nesprávně posuzuje jeho zapojení o nájemní smlouvu vzhledem ke způsobu sjednané úhrady a její výše.

III. Shrnutí vyjádření žalovaného

3. Žalovaný ve svém vyjádření stručně shrnul dosavadní průběh řízení. Dále konstatoval, že zařízení provozovaná spol. DP&K-CZQ s. r. o., která byla umístěna do provozovny žalobce, jsou technická zařízení splňující definiční znaky hazardní hry. V této souvislosti žalovaný opakovaně odkázal např. na závěry krajského soudu v rozhodnutí ze dne 27. 1. 2021, č.j. 61 A 15/2019-85, kde zdejší soud výslovně konstatoval, že vědomostní a dovednostní soutěže Diamond Level a I-Stars, provozované spol. DP&K-CZQ s. r. o., obsahují prvek náhody, který hráč nemůže ovlivnit, a naplňují znaky hazardní hry. Společnost DP&K-CZQ s. r. o. přitom nebyla držitelem patřičného povolení k provozu tohoto zařízení, což si žalobce mohl ověřit z veřejně přístupného portálu Ministerstva financí ČR, které vede seznam legálních provozovatelů. Dotčená zařízení tak byla uvedenou

společností provozována nelegálně a v takovém případě je poplatníkem daně z hazardní hry každý, kdo se na jejím provozu podílí, a to na rozdíl od legálního provozu hazardních her, kdy je poplatníkem vždy pouze daňový subjekt, který je držitelem povolení k provozu hazardní hry. Žalobce v projednávané věci poskytoval prostor pro předmětné technické zařízení, čímž umožnil jeho zpřístupnění veřejnosti. Na jeho příjmech se přitom projeví též příjmy plynoucí přímo z provozu dotčených technických zařízení, když nájemné za pronájem prostor, kde se technická zařízení nacházela, činilo dle nájemní smlouvy 35 % z celkového výnosu ze všech zařízení. Již tedy skutečnost, že žalobce poskytoval prostor pro uvedené technické zařízení a na jeho příjmech se přímo projevil zisk spojený s provozováním hazardní hry, naplňuje znaky provozování hazardní hry dle § 5 zákona č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o hazardních hrách“) a žalobce tak byl povinen z těchto příjmů přiznat a odvést daň.

4. Žalovaný má za to, že žalobce svým jednáním naplnil definici poplatníka daně z hazardních her, kdy stěžejní je, že nájemné bylo stanoveno v návaznosti na výnos umístěných technických zařízení v provozovnách. Nájemní smlouvy stanovují nájemné jako procento z výnosu zařízení, na základě čehož je žalobce veden přímým finančním zájmem na řádném a efektivním provozu těchto technických zařízení. Z dostupných důkazů bylo prokázáno, že se žalobce spolupodílel na provozování hazardní hry, kdy na základě nájemních smluv prováděl běžnou technickou obsluhu a údržbu technických zařízení a poskytl i elektrickou energii, připojení k internetu, k provozu technických zařízení, a to za účelem dosažení zisku.
5. Žalobce si byl vědom toho, že do prostoru jeho provozoven budou umístěna technická zařízení, jež budou generovat výnos, na němž bude profitovat. Do provozoven žalobce byla umístěna zařízení, která naplňovala znaky hazardní hry dle ustanovení § 5 a násl. zákona o hazardních hrách. V případě, kdy vlastník technických zařízení ani žalobce nebyli držiteli základního povolení k provozování hazardní hry, se poplatníkem daně z hazardních her stávají všechny daňové subjekty, které se na jejich provozu podílejí.
6. Žalovaný navrhoval, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

IV. Právní hodnocení krajského soudu

7. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů, vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s. ř. s.“). Ve věci krajský soud rozhodl bez jednání za splnění podmínek § 51 s. ř. s.
8. Žaloba není důvodná.
9. Předmětem sporu je v projednávané věci otázka, zda žalobce ve zdaňovacím období první až čtvrté čtvrtletí roku 2018 a první čtvrtletí roku 2019 byl poplatníkem daně z hazardních her ve smyslu § 1 písm. a) zákona č. 187/2016 Sb., o dani z hazardních her, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o dani z hazardních her“). Podle tohoto ustanovení platí, že poplatníkem daně z hazardních her je držitel základního povolení podle zákona upravujícího hazardní hry nebo ten, kdo provozuje hazardní hru, k jejímuž provozování je takového povolení potřeba.
10. Krajský soud se nejprve zabýval tím, zda technická zařízení nájemce žalobce - spol. DP&K-CZQ s. r. o., provozovaná v nebytových prostorech v jeho vlastnictví, představují hazardní hru ve smyslu § 3 odst. 1 zákona o hazardních hrách. Podle tohoto ustanovení se hazardní

hrou rozumí hra, sázka nebo los, do nichž sázející vloží sázku, jejíž návratnost se nezaručuje, a v nichž o výhře nebo prohře rozhoduje zcela nebo zčásti náhoda nebo neznámá okolnost. K naplnění definice hazardní hry tak musí být splněny kumulativně dvě podmínky, a to absence záruky návratnosti vynaložených finančních prostředků a přítomnost prvku náhody.

11. Z předložené spisové dokumentace krajský soud zjistil, že spol. DP&K-CZQ s. r. o. provozovala v prostorech žalobce v rozhodném období technická zařízení typu I-Stars a Diamond Level.
12. Charakterem výše označených technických zařízení typu I-Stars a Diamond Level se krajský soud zabýval již v rozsudku č.j. 61 A 15/2019-85 a č. j. 63 Af 8/2022 – 37, kde nájemcem prostor ve vlastnictví žalobce, sloužících k provozu technických zařízení v uvedené věci, byla rovněž spol. DP&K-CZQ s. r. o. Krajský soud v této otázce vycházel ze znaleckých posudků ze dne 21. 2. 2018 a ze dne 22. 2. 2018 (tyto znalecké posudky jsou součástí spisové dokumentace i v nyní projednávané věci), předložených v uvedené věci žalovaným, z nichž se výslovně podává, že řešená technická zařízení obsahují z pohledu hráče prvek náhody a absentuje záruka návratnosti, jedná se tedy o zařízení pro hazardní hry. Právě posouzení prvku náhody z pohledu účastníka hry je přitom pro posouzení naplnění definice hazardní hry ve smyslu shora citovaného § 3 odst. 1 zákona o hazardních hrách zásadní, jak konstatoval Nejvyšší správní soud v rozhodnutí ze dne 17. 10. 2018, č.j. 1 As 136/2018-32.
13. Krajský soud v předmětné věci, v níž figurují typově totožná technická zařízení, nemá důvod se od závěrů vyslovených zdejším soudem ve shora uvedené věci, jakkoli odchylovat. Žalobce v žalobě nepřednáší žádnou argumentaci, která by uvedené závěry jakkoli zpochybňovala.
14. Krajský soud má na základě shora uvedeného za prokázané, že technická zařízení I-Stars a Diamond Level provozovaná spol. DP&K-CZQ s. r. o. v prostorech ve vlastnictví žalobce, jsou zařízeními pro hazardní hry.
15. Krajský soud se dále zabýval tím, zda se žalobce v rozhodném období podílel na provozování výše uvedených technických zařízení a stal se tak poplatníkem daně z hazardních her ve smyslu shora citovaného § 1 písm. a) zákona o dani z hazardních her. Z uvedeného ustanovení vyplývá, že poplatníky lze rozdělit do dvou kategorií, a to kategorie poplatníků, kteří disponují povolením k provozu hazardní hry, zde je poplatníkem pouze držitel povolení, a dále kategorie poplatníků, kteří tímto povolením nedisponují, zde jsou poplatníky všichni, kdo provozují hazardní hru, avšak tímto povolením nedisponují.
16. Nespornou skutečností v projednávané věci je absence povolení k provozu hazardní hry společností DP&K-CZQ s. r. o.
17. V projednávané věci je dále nesporné, že žalobce v rozhodném období pronajímal nebytové prostory v jeho vlastnictví sloužící k podnikání společnosti DP&K-CZQ s. r. o., přičemž z obsahu nájemních smluv vyplývá, že za tento pronájem bylo ujednáno měsíční nájemné ve výši 35 % z celkového výnosu. Tyto výnosy pak byly nájemní smlouvou vyspecifikovány jako výnosy získané v příslušném kalendářním měsíci z provozu všech internetových zařízení pro zobrazování databázových aplikací, jež jsou předmětem smlouvy.
18. Jak vyplývá z rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 11. 2018, č.j. 1 As 207/2018-32 (publ. pod č. 3855/2019 Sb. NSS), subjektem, který vykonává služby

související se zajištěním provozu technických zařízení pro hazardní hry (tehdy pod souhrnným názvem loterie – pozn. krajského soudu), je i subjekt, který pronajímá prostory pro provoz těchto zařízení, takový subjekt je na základě nájemní smlouvy stanovující nájemné jako procento z výnosu zařízení, totiž veden přímým finančním zájmem na řádném a efektivním provozu těchto technických zařízení.

19. Z uvedeného pro projednávanou věc vyplývá, že i žalobce byl provozovatelem hazardní hry na technických zařízeních typu I-Stars a Diamond Level ve vlastnictví společnosti DP&K-CZQ s. r. o., neboť pro jejich provoz uvedené společnosti pronajímал prostory ve svém vlastnictví a současně participoval na zisku generovaném z tohoto provozu v rámci ujednaného nájemného. Není tudíž pravdou, že by provoz uvedených technických zařízení nebyl závislý na jednání žalobce. Naopak bez žalobceva aktivního jednání – pronájem, a tedy zpřístupnění prostor pro provoz technických zařízení, zpřístupnění těchto prostor pro veřejnost, poskytnutí elektrické energie či poskytnutí internetového připojení-by nebylo fungování těchto technických zařízení v daném případě vůbec možné. Krajský soud v této souvislosti s ohledem na obsah žaloby doplňuje, že předmětem tohoto řízení je daňová povinnost žalobce, nikoli spol. ARTEX Co. s.r.o. (které žalobce některé své prostory taktéž pronajal) či spol. DP&K-CZQ s. r. o.
20. Je přitom nerozhodné, že žalobce o absenci povolení k provozu hazardní hry spol. DP&K-CZQ s. r. o. nevěděl, neboť povinnost přiznat a uhradit daň z hazardní hry provozovatelem dle § 1 písm. a) zákona o dani z hazardních her není vázána na jeho vědomost stran držení povolení k provozu této hry. V opačném případě by totiž došlo k daňovému zvýhodnění osob provozujících hazardní hry bez platného povolení. Jak navíc správně uvedl žalovaný ve svém vyjádření, žalobce měl možnost si tuto skutečnost jednoduchým způsobem ověřit na webových stránkách Ministerstva financí ČR, které vede seznam legálních provozovatelů hazardních her.

V. Závěr a náklady řízení

21. Na základě shora uvedeného dospěl krajský soud k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
22. O náhradě nákladů řízení rozhodl krajský soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobce neměl v řízení úspěch, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Pokud jde o procesně úspěšného žalovaného, v jeho případě nebylo prokázáno, že by mu v souvislosti s tímto řízením před soudem vznikly nezbytné náklady důvodně vynaložené nad rámec běžné úřední činnosti. Z toho důvodu mu krajský soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

České Budějovice 10. ledna 2024

Mgr. Helena Nutilová v. r.
předsedkyně senátu